

La diada dels 25 anys

El Govern i el Parlament de les Illes Balears commemoraren el vint-i-cinquè aniversari de l'Estatut d'Autonomia.

El president del govern balear, Francesc Antich, i la presidenta del parlament, Maria Antònia Munar, junts en la commemoració de la diada de les Illes.

Divendres 29 de febrer a l'horabaixa, al Palau de l'Almudaina de Palma, se celebrà el primer acte institucional de la diada de les illes Balears. Es tractava del lliurament de les medalles d'or i dels premis Ramon Llull (vegeu quadre), que atorga el govern. A l'acte, presidit pel cap del gabinet, Francesc Antich, hi fou present tot el món polític illenc, a més de nombrosos convidats de la cultura, l'empresa i la societat balears. És aquell moment en què cada any el president fa un discurs que sol concentrar expectació política i periodística.

El discurs d'Antich. Com que eren dies de campanya electoral, Antich es mostrà moderat i amb un to molt institucional, segurament perquè no l'acusassin de fer partidisme. Aquesta acusació, per una altra banda, és ha-

bitual en l'oposició. Tanmateix, Antich no deixà escapar l'oportunitat de reivindicar amb claredat un canvi immediat del finançament autonòmic. El president assegurà que, entre els reptes del nou Estatut —que entrà en vigor just ara fa un any—, hi ha els de “millorar el sistema de finançament, assolir les inversions que necessitam i ens mereixem i millorar el règim especial que ens han de donar igualtat d'oportunitats socials i econòmiques”. Això sí, aquests objectius s'han d'assolir amb consens, assegurà. Certament, la reforma financera requerirà l'acord de PSOE i PP, si no hi ha majories absolutes. Seguint el pensament de Rodríguez Zapatero, el president balear volgué remarcar la necessitat de la integració i d'una política social que afavoresqui les persones amb menys recursos econòmics: “Es im-

prescindible un esforç col·lectiu per la cohesió social, que es fonamenta en el reconeixement dels drets a l'habitatge, a uns barris dignes, als serveis públics de qualitat, a l'atenció de les persones amb dependència i a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones i entre els febles i els potents.” Són paraules amb les quals ningú no pot estar en desacord, però, com que eren dates de campanya, alguns membres del PP comentaren en privat i amb sornegueria que pareixia que parlàs Zapatero, si bé públicament la líder conservadora, Rosa Estaràs, s'hi mostrà satisfeta: “Ha estat un discurs institucional” digué, per bé que aprofità l'avinentsa per criticar que el nou Estatut no hagi estat desenvolupat “a causa dels equilibris entre partits [que formen el govern] que ho impedeixen”.

A més, el discurs d'Antich també feia referència, com és habitual en ell, a la identitat i la llengua: “La llengua catalana, pròpia de les illes Balears, i la nostra cultura i les nostres tradicions són uns elements identificadors de la nostra societat i, en conseqüència, són elements vertebradors de la nostra societat.” Per a Antich, la identitat significa “tenir el sentit de pertinença a un poble, un sentit incloent i integrador”.

El discurs de Munar. El segon punt d'interès institucional i polític de la diada és sempre el parlament balear, institució que acull també un acte oficial i protocol·lari. Aquesta vegada, la presidenta de la cambra, Maria Antònia Munar, volgué retre homenatge a tots els seus antecessors d'ençà del 1983 (Antoni Cirerol, Cristòfol Soler, Joan Huguet, Antoni Diéguez, Maximilià Morales i Pere Rotger), que eren presents a l'acte. Una nodrida representació del món polític de cada illa també acudí al parlament, i tots els convidats especials ocuparen els escons en els quals normalment s'asseuen els diputats electes. Com és de rigor, la presidenta Munar llegí un discurs als convidats. I, com també sol passar cada any, les paraules de la presidenta tingueren un cert to —no excessiu— reivindicador.

Munar lloà l'autonomia, que ha permès a les Illes d'assolir “la plenitud democràtica”, ja que a través de la

PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Acte celebrat al parlament balear, en què, entre més personalitats, hi havia tots els presidents que ha tingut la institució d'ençà del 1983.

“capacitat de decidir” s’ha avançat, a parer seu, en tots els àmbits i “s’ha demostrat que tan sols des de l’autonomia política i des de la proximitat es poden resoldre amb eficàcia els reptes de la nostra comunitat”. La presidenta de la cambra també tingué paraules per a la reforma estatutària de l’any passat (aprovada amb els vots de PP, PSOE i UM), que ha permès d’avançar “de

manera clara i rotunda, però això no pot ser suficient”. I tot seguit mostrà la reivindicació implícita de més autogovern: “No és suficient. No ens conformem. No ens posem límits.” Munar qualificà les Balears de “comunitat irreplicable, diferent” de totes les altres. Insistí que aquesta diferència, en un món cada vegada més globalitzat, “és un recurs de progrés”. Entre aquestes

diferències cità la llengua i cultura pròpies, que “són una riquesa a la qual mai no hem de renunciar. La defensa de les senyes d’identitat, la promoció del que ens fa diferents, la difusió de les nostres capacitats i la solidaritat incomparable de la nostra societat seran motors del nostre progrés”.

Miquel Payeras

Mercat medieval, medalles i premis

La diada de les illes Balears continua intentant convertir-se en una tradició i, per atreure la ciutadania, cada govern s’inventa allò que pot. Jaume Matas, el 2003, es va treure de la màniga un espectacle medieval –amb curses de cavalls al Born de Palma, mercat medieval, etc.–, amb regust inequívocament hollywoodià, però de sèrie B. Tanmateix, una part del muntatge ha esdevingut la veritable tradició de la diada: el mercat medieval. Una tradició de cinc anys, que no és pas gaire però ja és alguna cosa. D’aleshores ençà, una gernació passeja, mira i compra al mercat, proveït de productes autòctons oferts per uns botiguers vestits com algú suposa que es devia vestir la gent en aquella època, enmig de músiques també d’aparença medieval.

Devora el medievalisme festiu comercial, la diada illenca inclou igualment la concessió de les medalles d’or i els premis Ramon Llull per part del govern de torn. Enguany, de medalles n’hi hagué quatre i de premis, 22. En un acte protocol·lari presidit pel cap de l’executiu, es lliuraren els guardons que aquesta vegada recaigueren, entre més persones, en el tennista Rafel Nadal i Robert Graves (a títol pòstum), tots dos amb medalles; i els premis a Miquel Àngel Riera (a títol pòstum), al Fòrum per la Qualitat, a l’historiador i ex-director del Museu de Mallorca Guillem Rosselló Bordoy, al jugador de bàsquet Rudy Fernández i a l’economista Guillem López Casasnovas.